

GENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT]
SECINĀJUMI,
sniegti 2010. gada 14. oktobrī¹

I — Ievads

1. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir runa par piekļuvi informācijai par emisijas kvotu pārdošanu. Apstrīdētā informācija tiek saglabāta reģistros, kas ir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas daļa atbilstoši Direktīvai 2003/87/EK, ar ko groza Direktīvu 96/61/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto protokola projekta mehānismus².

2. Vispirms ir jānoskaidro, vai ir runa par vides informāciju Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu³ (turpmāk tekstā — “Vides informācijas direktīva”) izpratnē.

3. Turklāt ir jāizpēta attiecības starp Vides informācijas direktīvu un 2004. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2216/2004 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu⁴. Jautājums ir par to, vai regulas ierobežojošie noteikumi par attiecīgās informācijas izpaušanu kā *lex specialis* un *lex posterior* aizstāj direktīvu vai arī tie vismaz ietekmē direktīvas piemērošanu.

II — Atbilstošais tiesiskais regulējums

A — Piekļuve vides informācijai

4. Starptautiskā līmenī Savienībai saskaņā ar Konvenciju par pieeju informācijai,

1 — Oriģinālvaloda — vācu.

2 — OV L 275, 32. lpp. Ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Direktīvu 2004/101/EK (OV L 338, 18. lpp.) [turpmāk tekstā — “Direktīva 2003/87”].

3 — OV L 41, 26. lpp.

4 — OV L 386, 1. lpp.

sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁵ (turpmāk tekstā — “Orhūsas konvencija”), ko Kopiena parakstīusi 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā (Dānija)⁶, ir pienākums nodrošināt piekļuvi vides informācijai.

f) tādu personas datu un/vai lietu konfidencialitāti, kas attiecas uz fizisku personu, ja šī persona nav piekritusi tam, ka šāda informācija tiek izpausta sabiedrībai, un ja šādas informācijas konfidencialitāte ir paredzēta attiecīgās valsts tiesību aktos;

[..]

5. Piekļuves tiesību iespējamie ierobežojumi izriet no konvencijas 4. panta 4. punkta:

“Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja tās izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt:

Iepriekšminētos atteikuma iemeslus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu, kā arī to, vai lūgtā informācija attiecas uz emisijām vidē.”

[..]

6. Ar Vides informācijas direktīvu Savienībā ir īstenota Orhūsas konvencija. 2. pantā tostarp ir definēts vides informācijas jēdziens:

d) komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu, ja šāda noslēpuma aizsardzība paredzēta tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgās ekonomiskās intereses. Šādos gadījumos ir jāizpauž informācija par emisijām, kurām ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību;

“Šajā konvencijā:

“1. Vides informācija” ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai citā formā par:

e) intelektuālā īpašuma tiesības;

a) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli,

5 — OV 2005, L 124, 4. lpp.

6 — Pieņemta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV L 124, 1. lpp.).

bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;

f) cilvēku veselības stāvokli un drošību, vajadzības gadījumā arī barošanās ķēdes piesārņojumu, cilvēku dzīves apstākļiem, kultūras objektiem un celtnēm, ciktāl tos ietekmē vai var ietekmēt a) apakšpunktā minēto vides elementu stāvoklis, vai — ar minēto elementu starpniecību — jebkurš no b) un c) apakšpunktā minētajiem faktoriem.

b) tādiem faktoriem kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, tostarp radioaktīvie atkritumi, emisija, izplūde un cita veida novadišana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt a) apakšpunktā minētos vides elementus;

[..]”

c) tādiem pasākumiem (arī administratīviem pasākumiem) kā politika, tiesību akti, plāni, programmas, nolīgumi vides jomā un darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt a) un b) apakšpunktā minētos vides elementus un faktorus, kā arī pasākumi vai darbības, kuri paredzēti šo elementu aizsardzībai;

7. Tiesības uz piekļuvi vides informācijai ir paredzētas 3. panta 1. punktā:

“Dalībvalstis nodrošina, lai publiskajām institūcijām, neprasot pamatojumu, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem būtu pienākums sniegt to rīcībā esošo vai tām pieejamo vides informāciju ikvienam informācijas pieprasītājam, kas iesniedzis pieprasījumu.”

d) ziņojumiem attiecībā uz tiesību aktu īstenošanu vides jomā;

8. Izņēmumi konkrēti ir noteikti 4. panta 2. punktā:

e) izmaksu un ieguvumu analīzi un citādu ekonomisko analīzi un pieņēmumiem, ko izmanto saistībā ar c) apakšpunktā minētajiem pasākumiem un darbībām, un

“Dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana var kaitēt:

- a) publisko institūciju iekšējo lietu konfidencialitātei, ja šāda konfidencialitāte ir paredzēta tiesību aktā;
- b) starptautiskām attiecībām, sabiedrības drošībai vai valsts aizsardzībai;
- c) tiesvedībai, jebkuras personas tiesībām uz taisnīgu tiesu vai publiskās institūcijas spējām veikt krimināllietas izmeklēšanu vai disciplinārlietas izmeklēšanu;
- d) komerciālas vai rūpnieciskas informācijas konfidencialitātei, ja šādu konfidencialitāti paredz valsts vai Kopienu tiesību akti, lai aizsargātu likumīgas saimnieciskas intereses, tostarp sabiedrības intereses, nodrošinot statistikas datu konfidencialitāti un nodokļu slepenību;
- e) intelektuālā īpašuma tiesībām;
- f) personas datu un/vai to lietu konfidencialitātei, kas saistītas ar fizisku personu, ja šī persona nepiekrīt informācijas publiskošanai, kad šādu konfidencialitāti paredz valsts vai Kopienu tiesības;
- g) tādas personas interesēm vai aizsardzībai, kas brīvprātīgi sniegusi pieprasīto informāciju, lai gan tai nav bijis vai nevarēja būt juridiska pienākuma to darīt, ja minētā persona nepiekrīt izpaust šo informāciju;
- h) konkrētai vides aizsardzības jomai, uz kuru attiecas šāda informācija, piemēram, informācija par retu sugu izplatības vietām.

Panta 1. un 2. punktā minētā atteikuma iemeslus nedrīkst tulkot paplašināti, katrā konkrētā gadījumā ņemot vērā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā. Katrā konkrētā gadījumā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā pretstata ieguvumam atteikuma gadījumā. Piemērojot 2. punkta a), d), f), g) un h) apakšpunktu, dalībvalstis nedrīkst paredzēt pieprasījuma atteikumu, ja pieprasītā informācija skar piesārņojuma emisiju vidē.

[..]”

B — *Emisiju tirdzniecības tiesiskais regulējums*

dalībnieki vēlas izmest lielāku siltumnīcas efektu izraisošo gāzu daudzumu, nekā tie ir tiesīgi.

9. Eiropas Savienība ir 1992. gada jūnijā Riodežaneiro parakstītās Apvienoto Nāciju Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām⁷, kā arī tai pievienotā Kioto protokola⁸ dalībniece. Šī protokola mērķis ir samazināt kopējās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas laikposmā no 2008. līdz 2012. gadam par vismaz 5% salīdzinājumā ar šo emisiju līmeni 1990. gadā. Eiropas Savienības un tās dalībvalstu kopējās saistības Kioto protokolā attiecas uz siltumnīcas efektu izraisošu gāzu kopēju samazinājumu minētajā saistību laikposmā par 8% salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

11. Direktīvas 2003/87 19. pantā ietverti emisijas tiesību reģistra pamati:

“1. Dalībvalstis nodrošina reģistra izveidošanu un uzturēšanu, lai nodrošinātu precīzu kvotu piešķiršanas, turēšanas, pārskaitīšanas un anulēšanas uzskaiti. Dalībvalstis var uzturēt savus reģistrus konsolidētā sistēmā kopā ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm.

2. Kvotas var būt jebkurai personai. Reģistram ir jābūt pieejamam sabiedrībai, un tajā jābūt atsevišķai uzskaiti par kvotām, kas ir katrai personai, kurai kvotas piešķirtas vai pārskaitītas.

10. Viens no šo saistību izpildes stratēģijas elementiem ir Direktīva 2003/87. Ar to ieviesta sistēma ir balstīta uz to, ka noteiktu nozaru tirgus dalībniekiem tiek piešķirtas ierobežotas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotas. Tie var šīs kvotas izmantot vai nodot citiem tirgus dalībniekiem, ja šie citi tirgus

3. Lai īstenotu šo direktīvu, Komisija pieņem regulu saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru par standartizētas un drošas reģistru sistēmu standartizētas elektroniskas datu bāzes formā, kurā ietverti vispārīgi dati, kas ļauj apzināt kvotu piešķiršanu, turēšanu, pārskaitīšanu un anulēšanu, nodrošināt sabiedrības piekļuvi un attiecīgu konfidencialitāti, un garantēt to, ka nenotiek kvotu pārdalīšana pretrunā saistībām, kas izriet no Kioto protokola. Minētā regula arī ietver noteikumus

7 — OV L 33, 13. lpp. Pieņemts ar Padomes 1993. gada 15. decembra Lēmumu 94/69/EK, kas attiecas uz ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un tās noslēgšanu (OV 1994, L 33, 11. lpp.).

8 — OV L 130, 4. lpp. Pieņemts ar 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/358/EK par ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto protokola apstiprināšanu Eiropas kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 1. lpp.).

par SES un ESV izmantošanu un identifikāciju Kopienas sistēmā un šādas izmantošanas līmeņa monitoringu.”

13. Par piekļuvi informācijai ir runa preambulas 13. apsvērumā un 17. pantā:

12. Papildus minētajam 20. pantā ir paredzēta šādu darījumu kontrole Kopienas mērogā:

“(13) Lai nodrošinātu pārredzamību, informācijai par kvotu sadali un emisijas monitoringa rezultātiem ir jābūt pieejamiem sabiedrībai, izņemot ierobežojumus, kas noteikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai.”

“1. Komisija nozīmē centrālo administratoru, kurš uztur neatkarīgu darījumu žurnālu, kurā uzskaitīta kvotu piešķiršana, pārskaitīšana un anulēšana.

“17. pants

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu reģistros, izmantojot neatkarīgo darījumu žurnālu, lai novērstu pārkāpumus attiecībā uz kvotu piešķiršanu, pārskaitīšanu un anulēšanu.

Piekļuve informācijai

3. Ja automatiskās pārbaudes laikā atklājas pārkāpumi, centrālais administrators informē dalībvalsti vai dalībvalstis, kuras līdz pārkāpumu novēršanai nedrīkst reģistrēt apšaubīto darījumu un turpmākos darījumus saistībā ar attiecīgajām kvotām.”

Lēmumus attiecībā uz kvotu sadali, informāciju par projekta aktivitātēm, kurās piedalās dalībvalsts vai kurās tā atļauj piedalīties privāttām vai valsts institūcijām, kā arī ziņojumus par emisiju, ko pieprasa sakarā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju un kas glabājas kompetentajā iestādē, dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK.”

14. Pamatojoties uz Direktīvu 2003/87, kā arī Lēmumu 280/2004/EK⁹, Komisija ir pieņēmusi Regulu Nr. 2216/2004. Atbilstoši šīs regulas 3. pantam visas dalībvalstis un Komisija izveido reģistrus Direktīvas 2003/87 19. panta izpratnē. Francijas reģistru administrē Noguldījumu kase (*Caisse des dépôts et consignations*).

15. 8. panta 3. punktā ir regulēta atbildība par attiecīgo reģistru:

“Dalībvalstīm un Komisijai ir jāpatur maksimālā atbildība un ietekme pār savu reģistru vadību un uzturēšanu.”

16. 9. pantā ir regulēta noteiktas informācijas izpaušana:

“1. Katra reģistra administrators informāciju, kas uzskaitīta XVI pielikumā, dara zināmu tik bieži un tiem saņēmējiem, kā noteikts XVI pielikumā, skaidrā, sakārtotā veidā ar reģistra mājas lapas starpniecību. Reģistra administrators neizpauž reģistrā esošo papildu informāciju.

2. Centrālais administrators informāciju, kas uzskaitīta XVI pielikumā, dara zināmu tik bieži un tiem saņēmējiem, kā noteikts XVI pielikumā, skaidrā, sakārtotā veidā ar Kopienas neatkarīgā darījumu žurnāla mājas lapas starpniecību. Centrālais administrators neizpauž Kopienas neatkarīgo darījumu žurnālā esošo papildu informāciju.

3. Katra mājas lapa atļauj ziņojumu saņēmējiem, minētiem XVI pielikumā, pieprasīt ziņojumus, izmantojot meklēšanas iespējas.

4. Katra reģistra administrators ir atbildīgs par informācijas, kas nākusi no viņa reģistra un ir pieejama caur Kopienas neatkarīgo darījumu žurnāla mājas lapu, precizitāti.

5. Ne Kopienas neatkarīgo darījumu žurnāls, ne reģistri nedrīkst pieprasīt konta turētājiem iesniegt informāciju par atļauju [kvotu] ceļam vai Kioto vienībām.”

17. 10. pantā ir regulēta reģistrā ierakstītās informācijas konfidencialitāte:

“1. Visa informācija par kontu stāvokļiem un visi ieraksti par veiktajām darbībām, kā arī Kopienas neatkarīgo darījumu žurnāla

9 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmums par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 49, 1. lpp.).

izmantošanai citiem mērķiem, nekā to paredz šī regula, Direktīva 2003/87/EK vai valsts likumi, tiek uzskatīta par konfidenciāliem.

2. Reģistra informāciju nedrīkst lietot bez attiecīgā konta turētāja piekrišanas, izņemot tā izmantošanu un uzturēšanu reģistrā saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem.

3. Katra kompetenta iestāde un reģistra administrators, kur nepieciešams veikt savas iestādes vai administratora funkcijas, drīkst veikt vienīgi darbības, kas saistītas ar atļaujām, apstiprinātām emisijām, kontiem vai Kioto vienībām.”

18. Attiecībā uz informāciju par darījumiem ar emisiju kvotām XVI pielikuma 11. un 12. punktā ir paredzēts:

“11. Neatkarīgi no reģistra sistēmas saskaņā ar norādīto laiku centrālais administrators uzrāda un atjauno sava Kopienas neatkarīgā darījumu žurnāla tīmekļa vietnes publiskajā zonā 12. punktā minēto informāciju.

12. Šādu informāciju par katru būtisko, reģistru sistēmā X gadā pabeigto darījumu uzrāda, sākot ar X+5 gada 15. janvāri:

- a) pārneses konta apzīmējums: kontam piešķirtais kods ar VI pielikumā minētajiem elementiem,
- b) saņēmēja konta apzīmējums: kontam piešķirtais kods ar VI pielikumā minētajiem elementiem,
- c) pārneses konta turētāja vārds: konta turētājs (persona, operators, Komisija, dalībvalsts),
- d) ieguvēja konta turētāja vārds: konta turētājs (persona, operators, Komisija, dalībvalsts),
- e) darījumā iesaistīto atļauju [kvotu] vai Kioto vienību identifikācijas kodi, kas ietver VI pielikumā minētos elementus,
- f) darījuma apzīmējums, darījumam piešķirtais kods ar VI pielikumā minētajiem elementiem,

- g) darījuma noslēgšanas datums un laiks (*Greenwich Mean Time*), 21. Ar 2006. gada 29. marta vēstuli Lionas pilsēta vērsās Piekļuves administratīviem dokumentiem komisijā (*Commission d'accès aux documents administratifs*). 2006. gada 9. oktobra atzinumā šī komisija atbalstīja informācijas izpaušanu. Francijas noteikumi par rūpniecisko noslēpumu un komercnoslēpumu aizsardzību neesot piemērojami.
- h) norises veids: norises klasifikācija atbilstoši VII pielikumam.” [Neoficiāls tulkojums]

22. 2006. gada 10. novembra lēmumā Noguldījumu kase apstiprināja izpaušanas noraidījumu.

III — Fakti, pamata lieta un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

19. Ar 2006. gada 7. februāra vēstuli Lionas pilsēta vērsās pie valsts siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju kvotu reģistra administratora, Noguldījumu kases, ar lūgumu izpaust tai katru no 209 rajonētās siltumapgādes iekārtu apsaimniekotājiem, kam ir piešķirtas kvotas, 2005. gada laikā pārdoto kvotu skaitu, darījumu datumus, kā arī saņēmēju.

23. Tādējādi Lionas pilsēta cēla prasību ar mērķi paziņojuma noraidīšanu atzīt par spēkā neesošu un noteikt pienākumu Noguldījumu kasei izsniegt prasītos dokumentus.

20. Noguldījumu kase šo lūgumu ar 2006. gada 6. marta lēmumu noraidīja, pamatojot, ka Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 11. un 12. punkts, kā arī tās 10. pants liedz sniegt šādu paziņojumu.

24. Šajā tiesvedībā administratīvā tiesa uzdod Tiesai prejudiciāla nolēmuma sniegšanai šādus jautājumus:

“1) Vai Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktā paredzētās informācijas izpaušana vai izpaušanas atteikums ir vienīgi centrālā administratora vai arī valsts reģistra administratora kompetencē?

- 2) Vai, ja attiecīgā kompetence ir valsts reģistra administratoram, šī informācija ir jāuzskata par "informāciju par emisijām vidē" Direktīvas 2003/4 4. panta izpratnē, kuras izpaušanu nevar atteikt, pamatojoties uz "komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu", vai arī uz šo šīs informācijas izpaušanu attiecas īpaši konfidencialitātes noteikumi?

Austrijas Republika un Eiropas Komisija. Tās, izņemot Austriju, izteica savus apsvērumus arī 2010. gada 7. oktobra tiesas sēdē.

- 3) Vai, ja ir piemērojami īpaši konfidencialitātes noteikumi, šo informāciju var izpaust tikai pēc piecu gadu termiņa beigām, vai arī šis termiņš attiecas tikai uz kvotu sadales piecu gadu laikposmu atbilstoši Direktīvai 2003/87?

IV — Juridiskais vērtējums

- 4) Vai, ja ir piemērojams šis piecu gadu termiņš, atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 10. pantam var atkāpties no šī termiņa un vai saskaņā ar šo tiesību normu atkāpšanos no šī termiņa var noraidīt attiecībā pret pašvaldību, kura vēlas saņemt šo informāciju, lai noslēgtu vienošanos par pilsētas siltumapgādes sabiedriskā pakalpojuma deleģēšanu?"

26. Ja piekļuve informācijai par emisijas kvotu pārdošanu būtu jāvērtē, tikai pamatojoties uz emisijas kvotu regulējumu tiesību aktos, rezultāts būtu diezgan skaidrs: pēc piecu gadu termiņa beigām šī informācija kļūtu atklāta. Pirms tam tā principā ir konfidenciala. Ja turpretim ir jāpiemēro noteikumi par piekļuvi vides informācijai, ir jāpārbauda, vai ir piemērojami piekļuves tiesību izņēmumi. Tādējādi es vispirms pārbaudīšu, vai runa ir par vides informāciju (par to A punktā), pēc tam — Francijas reģistra administratora kompetenci lemt par piekļuves strīdigajai informācijai pieprasījumu (par to B punktā) un Vides informācijas direktīvas un Regulas Nr. 2216/2004 attieksmes (par to C punktā), kā arī drošības labad atbildēšu uz jautājumiem par Regulu Nr. 2216/2004 (par to D un E punktā).

25. Rakstveida procedūrā un 2010. gada 7. oktobra tiesas sēdē piedalījās Lionas pilsēta kā prasītāja pamata lietā, Noguldījumu kase kā atbildētāja šajā lietā, Francijas Republika,

A — Par vides informācijas jēdzienu

27. Iesniedzējtiesa gan netieši pamatojas uz to, ka runa ir par piekļuvi vides informācijai Vides informācijas direktīvas izpratnē, taču tas, lai konstatētu, vai vispār ir jāizskaidro Vides informācijas direktīva, vispirms ir jāpārbauda.

28. Tiesa jau attiecībā uz veco Vides informācijas direktīvu, Direktīvu 90/313/EEK¹⁰, ir konstatējusi, ka likumdevējs jēdzienam vides informācija ir gribējis piešķirt plašu nozīmi¹¹. Definīciju jaunās Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punktā Tiesa uzskata pat par vēl plašāku un precīzāku¹². Turklāt pēc tās pieņemšanas ar Amsterdamas līgumu LES 1. panta 2. punktā ir izteikta griba veidot vēl ciešāku Eiropas tautu savienību, kurā lēmumu pieņemšana būtu, cik iespējams, atklāta un pēc iespējas tuvināta pilsoņiem. Šādā nolūkā LESD 15. pantā (agrāk — EKL 255. pants) ir noteikts pienākums iestādēm ievērot

atklātību un noteiktas — tāpat kā Pamattiesību hartas 42. pantā — piekļuves dokumentiem tiesības.

29. Tomēr ne vecās, ne jaunās Vides informācijas direktīvas mērķis nav nodrošināt vispārīgas un neierobežotas piekļuves tiesības visai iestāžu rīcībā esošajai informācijai, kas kaut vai nedaudz ir saistīta ar vides elementiem. Tieši otrādi, uz šādu informāciju piekļuves tiesības attiecas tikai tad, ja tā ietilpst vienā vai vairākās direktīvā minētajās kategorijās¹³.

30. Lionas pilsēta vēlas saņemt informāciju par 209 Francijas rajonēto siltumapgādes apsaimniekotāju pārdotajām emisijas kvotām. Šķiet, šī informācija ir dati par darījumiem, kas atbilstoši Regulas (EK) Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam tiek izpausti piecus gadus pēc notikušā darījuma.

31. Lionas pilsēta uzskata, ka tā ir informācija par pasākumiem vai darbībām vides aizsardzībai Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Dati par darījumiem parādītu, vai tirdzniecība ar

10 — Padomes 1990. gada 7. jūnija Direktīva par brīvu piekļuvi vides informācijai (OV L 158, 56. lpp.).

11 — 1998. gada 17. jūnija spriedums lietā C-321/96 *Mecklenburg* (*Recueil*, I-3809. lpp., 19. punkts) un 2003. gada 12. jūnija spriedums lietā C-316/01 *Glawischnig* (*Recueil*, I-5995. lpp., 24. punkts).

12 — Spriedums lietā *Glawischnig* (minēts 11. zemsviras piezīmē, 5. punkts).

13 — Spriedums lietā *Glawischnig* (minēts 11. zemsviras piezīmē, 25. punkts).

emisijas kvotām ir piemērots līdzeklis klimata aizsardzībai.

gāzu emisiju, netieši ir arī informācija pa šo faktoru.

32. Tomēr Francija un Noguldījumu kase pamatoti iebilst pret šo uzskatu, norādot, ka dati par darījumiem var tikai parādīt, vai tirdzniecības ar emisijas kvotām tirgus darbojas. Šis tirgus gan ir sistēmas, kas kopumā veicina klimata aizsardzību, daļa, taču no datiem par darījumiem neizriet, kādā mērā šis tirgus veicina šī mērķa sasniegšanu. Tādējādi Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts nav piemērojams.

35. Atbilstoši minētajam jau Savienības likumdevējs pieņēma, ka vismaz noteikta informācija par emisijas kvotām ir vides informācija, jo Direktīvas 2003/87 preambulas 13. apsvērumā un 17. pantā ir paredzēta piekļuve atbilstoši Vides informācijas direktīvai. Saskaņā ar tiem emisijas kvotu piešķiršana ir vides informācija.

33. Informācija par tirdzniecību ar emisijas kvotām tomēr varētu būt informācija Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tātad informācija par faktoriem, kas acīmredzami iedarbojas uz atmosfēru, vides elementu šīs tiesību normas a) apakšpunkta izpratnē.

36. Francija un Noguldījumu kase tomēr uzskata, ka dati par darījumiem nav vides informācija. Emisijas kvotu piederšana vēl neko neizsaka par to, vai īpašniekam faktiski ir siltumnīcas efektu izraisošas gāzes.

34. Šajā tiesību normā konkrēti faktori, kas var tieši nonākt mijiedarbībā ar vides elementiem, ir uzskaitīti gan tikai kā piemēri. Taču informācija par tiesībām izraisīt šādu faktoru, proti, siltumnīcas efektu izraisīšu

37. Tam, vai emisijas kvotas tiek faktiski izmantotas, nav izšķirošas nozīmes, jo atbilstoši Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktam pietiek jau ar iespējamu iedarbību. Parasti darījums, t.i., emisijas kvotu atsavināšana, veicina, ka pārdevējs rada mazāk emisiju, nekā ir paredzēts sadalē, bet pircējs var palielināt savas emisijas.

38. Francija tomēr pareizi apgalvo, ka darījumi, iespējams, tieši nav saistīti ar siltumnīcas efektu izraisošu gāzu izplūdi. Runa var būt par tīri spekulatīviem pasākumiem, kuru mērķis ir kvotas vēlāk pārdot tālāk, gūstot peļņu.

39. Šis apsvērums var attiekties uz daļu no vēlamajiem darījumu datiem, proti, uz informāciju par emisijas kvotu saņēmēju. Attiecībā uz rajonētās siltumapgādes iekārtām, saistībā ar kurām pamata lietā notiek atteikšanās no emisijas kvotām, par pamatu ir jāņem faktiskā darījumu iedarbība, jo tām parasti ir atbilstoši jāsamazina savas emisijas.

40. Taču arī informācija par kvotu saņēmēju nav jāizslēdz. Proti, pēdējais ieguvējs parasti rada vairāk emisiju, nekā tas ir paredzēts kvotu sadalē, un šādu rezultātu sekmē spekulatīva pārpirkšana. Jau tādējādi pastāv vides interese, lai emisijas kvotu atsavināšana būtu pārredzama. Turklāt no kvotu galīgās izlietošanas vienmēr nebūtu iespējams praktiski konstatēt, vai darījums bijis tikai pārpirkšana vai tas bijis paredzēts pašu patēriņam. Līdz ar

to darījumu dati principā ir jāuzskata par vides informāciju.

41. Lionas pilsētas konkrētā interese par šo informāciju nevar — pretēji Austrijas uzskatam — radīt šaubas par tās kvalifikāciju par vides informāciju. Tieši otrādi, no Vides informācijas direktīvas 3. panta 1. punkta, ar kuru ir izslēgts, ka pieprasījumā tiek norādīta interese, izriet, ka pieteicēja personiskās ieinteresētības informācijā raksturam nav nozīmes¹⁴.

42. Tādējādi informācija par darījumiem ar emisijas kvotām ir vides informācija Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

14 — Par 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) skat. 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā C-266/05 P *Sison*/Padome (Krājums, I-1233. lpp., 43. un nākamie punkti). Tādējādi arī Vācijas *Bundesverwaltungsgericht* [Federālās augstākās tiesas] pieņēmums 2009. gada 24. septembra spriedumā lietā 7 C 2/09 (*Neue Zeitschrift für Verwaltungsrecht*, 2009, 189. lpp., 36. punkts), ka informācijas izmantošanas mērķis pieprasījumam Vides informācijas direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē varētu likt izskatīties ļaunprātīgam, ir apšaubāms.

B — Par pirmo jautājumu — kompetence lemt par informācijas izpaušanu

43. Uzdotot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Noguldījumu kasei vispār ir kompetence lemt par informācijas par darījumiem izpaušanu.

44. Regulā Nr. 2216/2004 būtībā ir paredzēta šīs informācijas izpaušanas forma: informācijas par noslēgtajiem darījumiem publicēšana, ko centrālais administrators atbilstoši XVI pielikuma 11. un 12. punktam veic pēc 15. janvāra piecus gadus pēc darījuma. Turklāt šī informācija atbilstoši 10. panta 1. punktam principā ir konfidenciāla. 10. panta 2. punktā ir aizliegts šo informāciju izmantot bez attiecīgā konta turētāja iepriekšējas piekrišanas tiktāl, ciktāl tā saskaņā ar šīs regulas normām netiek izmantota šī reģistra vešanai. Turklāt 10. panta 3. punktā ir noteikts, ka kompetentās iestādes un reģistra administrators veic vienīgi darbības, kas saistītas ar atļaujām, apstiprinātām emisijām, kontiem un Kioto vienībām, kur jāveic savas iestādes vai attiecīgi reģistra administratora funkcijas.

45. No tā Noguldījumu kase, Austrija un Komisija secina, ka tikai centrālais administrators var lemt par aplūkojamās informācijas izpaušanu. Noguldījumu kasei kā valsts reģistra administratoram neesot kompetences.

46. Lionas pilsēta un Francija tomēr pareizi nošķir aplūkojamās informācijas publicēšanu, kas atbilstoši Regulai Nr. 2216/2004 ir centrālā administratora kompetencē, un lēmumu par vides informācijas pieprasījumu. Par pieprasījumu ir jālemj iestādei, kam tas ir adresēts.

47. Tas izriet no Vides informācijas direktīvas 3. panta 1. punkta. Saskaņā ar to iestādēm ir pienākums sniegt to rīcībā esošo vai tām pieejamo vides informāciju ikvienam informācijas pieprasītājam, kas iesniedzis pieprasījumu. Nav strīda par to, ka strīdīgā informācija ir valsts reģistrā.

48. Regulā Nr. 2216/2004 šīs normas jomā vispār nav paredzēts nekāds regulējums. Tajā gan ir regulēta konfidencialitāte un aplūkojamās informācijas publicēšana, taču nav — kompetence lemt par vides informācijas pieprasījumiem. Tādējādi pretēji Austrijas un Komisijas apgalvojumiem šajā jautājumā regulu nevar uzskatīt par speciālu

regulējumu salīdzinājumā ar Vides informācijas direktīvu¹⁵.

49. Nevar arī pieņemt, ka valsts reģistra administratori kopā ar centrālo administratoru veido vienotu iestādi, kuras vārdā var rīkoties tikai centrālais administrators. Francijas valdība pamatoti norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 8. panta 3. punktam dalībvalstis un Komisija ir atbildīgas katra par sava reģistra administrēšanu. Turklāt XVI pielikuma V–X punktā ietverti dažādi valsts reģistra administratora informācijas pienākumi.

50. Komisijas apgalvojums netieši apstiprina šo secinājumu. Tā gan pieņem, ka centrālajam administratoram ir ekskluzīva kompetence, taču, tiklīdz tas ir publicējis informāciju atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam, arī valsts reģistra administratori var to nodot tālāk. Komisija nepaskaidro, kā publicēšanai būtu jāgroza kompetence.

15 — Par regulu kā speciālo normu attiecībā uz lēmumu par informācijas pieprasījumu skat. tālāk 54. un nākamās punktus.

51. Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka valsts reģistra administratoram ir kompetence lemt par pieprasījumu atbilstoši Vides informācijas direktīvai par piekļuvi informācijai, uz kuru attiecas Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punkts, ja šī informācija ir tā rīcībā vai ir tam pieejama.

C — Par otro jautājumu — informācija par emisijām vidē

52. Otrais jautājums attiecas uz strīda būtību. Tiesa vēlas uzzināt, vai vēlamā informācija ir jāuzskata par “informāciju par emisijām vidē” Vides informācijas direktīvas 4. panta izpratnē, kurai nevar pretstatīt paziņojumu “komercnoslēpumi vai rūpnieciskie noslēpumi”, vai arī uz šīs informācijas paziņošanu attiecas īpaši konfidencialitātes noteikumi.

53. Šajā ziņā es vispirms izpētišu, vai Vides informācijas direktīva vispār ir piemērojama (par to 1) apakšpunktā), pēc tam — vai ir runa par “informāciju par emisijām vidē”

Vides informācijas direktīvas 4. panta izpratnē (par to 2) apakšpunktā), un noslēgumā — ciktāl Regulas Nr. 2216/2004 izņēmumi no informācijas tiesībām atbilstoši Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktam ietekmē noteikumus par reģistra konfidencialitāti (par to 3) apakšpunktā).

vides informāciju. Turklāt regula atšķiras no Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta ar to, ka tajā nav nedz skaidri paredzēts, ka katrā konkrētā gadījumā sabiedrības ieguvumu informācijas izpaušanas gadījumā pretstata ieguvumam atteikuma gadījumā, nedz arī pieminēta īpaši plašā piekļuve informācijai par emisijām.

1) Par vides informācijas direktīvas piemērojamību

56. Tāpat arī regulējuma secība laikā liecina, ka Regula Nr. 2216/2004 ir jāuzskata par *lex posterior* salīdzinājumā ar Vides informācijas direktīvu.

54. Pēc vienprātīgā Noguldījumu kases, Francijas, Austrijas un Komisijas viedokļa no Regulas Nr. 2216/2004 izriet speciālais, izsmeļošais informācijas konfidencialitātes atbilstoši regulai izveidojamajos reģistros regulējums, kas laika ziņā seko Vides informācijas direktīvai.

57. Tomēr Regulu Nr. 2216/2004 var atzīt tikai par *lex specialis* un/vai *lex posterior* salīdzinājumā ar Vides informācijas direktīvu, ja Komisija vispār ir tiesīga pieņemt noteikumus, kas atšķiras no Vides informācijas direktīvas.

55. Izolēti aplūkojot attiecīgo noteikumu tekstu, ir jāpieņem, ka Regula Nr. 2216/2004 ir speciāls tiesisks regulējums. Tā ietver īpašu reģistros noglabātās informācijas publicēšanas un konfidencialitātes regulējumu, bet Vides informācijas direktīva attiecas uz visu

58. Šajā ziņā pirmajā brīdī, šķiet, var pieņemt, ka starp Vides informācijas direktīvu un Regulu Nr. 2216/2004 pastāv pakārtotības attiecības. Galu galā Padome un Parlaments

ir pieņēmuši direktīvu kā klasisku sekundāro tiesību aktu tieši, pamatojoties uz EK līgumu kā juridisko pamatu, bet regula ir tikai Komisijas pasākums, lai ieviestu direktīvu, tātad zināmā nozīmē terciāro tiesību akts.

pārdošanu konfidencialitāti principā atbilst tās juridiskajam pamatam.

59. Līdz šim Tiesa tomēr ir atteikusies no šādas aptverošas Savienības tiesību hierarhizācijas, un arī šajā lietā galu galā nav nepieciešamības to darīt. Tieši otrādi, jau rūpīga regulas juridiskā pamata izpēte liek secināt, ka tās sekas nevar būt atkāpes no Vides informācijas direktīvas.

61. Tomēr nevar pieņemt, ka Komisija, veicot īstenošanas pasākumus, drīkst atkāpties no citiem sekundāro tiesību noteikumiem, it īpaši, ja tā nav pilnvarota pieņemt īstenošanas noteikumus šiem citiem noteikumiem¹⁶. Vides informācijas direktīvā nav paredzēts, ka Komisija veic īstenošanas pasākumus.

62. Speciālo noteikumu, kuros tiktu izdarīta atkāpe no Vides informācijas direktīvas, priekšnoteikums līdz ar to būtu, ka likumdevējs, pieņemot Direktīvu 2003/87, būtu gribējis pilnvarot Komisiju atkāpties no Vides informācijas direktīvas. To, augstākais, varētu netieši secināt no apstākļa, ka Vides informācijas direktīvas piemērošana tiek minēta tikai attiecībā uz noteiktu informāciju.

60. Regula Nr. 2216/2004 ir balstīta uz Direktīvas 2003/87 19. panta 3. punktu. Saskaņā ar to Komisija pieņem regulu par reģistra sistēmu, kas it īpaši nodrošina sabiedrības piekļuvi reģistram un atbilstošu konfidencialitāti. Turklāt Direktīvas 2003/87 17. pantā un preambulas 13. apsvērumā ir paredzēta noteiktas informācijas izpaušana atbilstoši Vides informācijas direktīvai. Šie noteikumi neattiecas uz tirdzniecību ar emisijas kvotām. Tādējādi šķiet, ka Regulas Nr. 2216/2004 noteikumi par informācijas par emisijas kvotu

63. Šo noteikumu pamatojums Komisijas priekšlikumā Direktīvai 2003/87 tomēr skaidri liecina pret prasīto Vides informācijas direktīvas ierobežojumu. Saskaņā ar to sabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 90/313 par brīvu piekļuvi vides informācijai, t.i., veco Vides informācijas direktīvu, ir jābūt piekļuvei informācijai par pārraudzību, ziņojumiem un to

16 — 1989. gada 29. jūnija spriedums lietā 22/88 *Vreugdenhil un van der Kolk* (Recueil, 2049. lpp., 17. punkts).

pārbaudi, informācijai par valsts reģistriem, kā arī pasākumiem direktīvas pārskatīšanas gadījumā¹⁷. Šajā lietā ir runa par informāciju par valsts reģistriem.

4. panta 2. punktam. Tādējādi, uzskatot Regulu Nr. 2216/2004 par speciāliem noteikumiem, tiku izdarīta atkāpe no Orhūsas konvencijas.

64. Turklāt Komisijas priekšlikuma pamatojumā ir skaidri noteikts, ka Direktīvai 2003/87 ir jāatbilst Orhūsas konvencijai. Tas katrā ziņā ir obligāti, jo starptautiskas konvencijas, ko ir noslēgusi Savienība, ir augstākstāvošas par atvasināto Kopienu tiesību noteikumiem¹⁸. Tādējādi atvasināto Savienības tiesību noteikumi ir jāinterpretē pēc iespējas atbilstoši Savienības starptautiskajām saistībām¹⁹.

66. Tas, ka ar Direktīvu 2003/87 un Regulu Nr. 2216/2004 tiek transponēti arī starptautiski pienākumi, nevar pamatot šo atkāpi. Ne pamatnolīgumi par klimata izmaiņām, ne arī Kioto protokols, proti, neietver noteikumus, kas prasītu šādu atkāpi.

65. Ciktāl tam ir nozīme šajā tiesvedībā, Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkts atbilst Vides informācijas direktīvas

67. Līdz ar to nevar pieņemt, ka Direktīvas 2003/87 19. pantā Komisija tiek pilnvarota pieņemt speciālus noteikumus, ar kuriem tiku izdarīta atkāpe no Vides informācijas direktīvas un Orhūsas konvencijas. Tādējādi tas liedz Regulu Nr. 2216/2004 interpretēt šādā nozīmē. Ciktāl Vides informācijas direktīvā ir dota atbilstoša rīcības brīvība, regula tomēr var darboties konkretizējoši.

17 — Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (COM(2001) 581, galīgā redakcija, 16. lpp., 18. punkts).

18 — 1996. gada 10. septembra spriedums lietā C-61/94 Komisija/Vācija (*Recueil*, I-3989. lpp., 52. punkts), 2004. gada 1. aprīļa spriedums lietā C-286/02 *Bellio Elli* (*Recueil*, I-3465. lpp., 33. punkts) un 2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-344/04 *IATA* un *ELFAA* (Krājums, I-403. lpp., 35. punkts).

19 — Spriedums lietā Komisija/Vācija (minēts 18. zemsvirras piezīmē, 52. punkts), 1998. gada 14. jūlija spriedums lietā C-341/95 *Bettati* (*Recueil*, I-4355. lpp., 20. punkts), spriedums lietā *Bellio Elli* (minēts 18. zemsvirras piezīmē, 33. punkts), 2006. gada 7. decembra spriedums lietā C-306/05 *SGAE* (Krājums, I-11519. lpp., 35. punkts) un 2009. gada 14. maija spriedums lietā C-161/08 *Internationale Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely* (Krājums, I-4075. lpp., 38. punkts).

68. Kā starpssecinājums ir jākonstatē, ka par informācijas pieprasījumu, uz kuru attiecas Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma

12. punkts, ir jālemj saskaņā ar Vides informācijas direktīvu.

darījumiem ļauj konstatēt, kurš ir tiesīgs izdarīt emisijas. Līdz ar to vispārīgi ir runa par vides informāciju.

2) Par emisiju vidē jēdzienu

71. Tomēr apšaubāms ir, vai piekļuves tiesību izņēmumu ierobežošana Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta ceturtajā teikumā, tāpat kā vides informācijas definīcija, ietver netiešu informāciju par emisijām. Katram no regulējumiem ir atšķirīga funkcija, kas liedz tos interpretēt vienoti²⁰.

69. Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta pirmajā teikumā ir atļauts noraidīt vides informācijas pieprasījumu, ja informācijas izpaušana var kaitēt noteiktām, tajā uzskaitītām aizsargājamām interesēm. 4. panta 2. punkta ceturtajā teikumā attiecīgās aizsargājamās intereses tomēr ir ierobežotas ar gadījumu, kad pieprasītā informācija skar piesārņojuma emisiju vidē. Šādam pieprasījumam var pretstatīt tikai 4. panta 2. punkta pirmās daļas b), c) un e) apakšpunktā noteiktos konfidencialitātes pamatus. Bet nav saskaņams, ka šajā lietā būtu piemērojams kāds no šiem pamatiem. Tādējādi ir jānoskaidro, vai Lionas pilsētas pieprasījums attiecas uz informāciju par emisijām vidē.

72. Definīcija atklāj Vides informācijas direktīvas piemērošanas jomu un tādējādi atļauj tikai lietišķu atkāpi no pretējām interesēm noteiktas informācijas izpaušanas vai neizpaušanas gadījumos.

73. Turpretim izņēmumu no piekļuves tiesībām ierobežojums ir balstīts uz neatspēkojamu pieņēmumu: noteikti pamati, it īpaši komercnoslēpumu un rūpniecisku noslēpumu aizsardzība, saskaņā ar to nekad nepamato informācijas par emisijām vidē konfidencialitāti. Ja Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta ceturtais teikums aptvertu netiešu

70. Emisijas kvotu tirdzniecība ir saistīta ar emisijām vidē, jo šīs kvotas atļauj to īpašniekam izmest vielas. Informācija par

20 — Par jēdziena "atkritumu likvidēšana" interpretāciju, ievērojot toreizējo regulējumu, skat. 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā C-486/04 Komisija/Itālija (Krājums, I-11025. lpp., 39. un nākamie punkti).

informāciju par emisijām vidē, ļoti stipri būtu ietekmēta ar to izslēgto izņēmumu piemērošanas joma un tādējādi it īpaši komercnoslēpumu un rūpniecisku noslēpumu aizsardzība. Lielākā vides informācijas daļa var netieši tikt saistīta ar emisijām.

komercnoslēpumiem un rūpnieciskiem noslēpumiem dēļ. Šis aizsargājamās intereses ir noteiktas Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, ja tās tiek aizsargātas valsts vai Kopienu tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgas saimnieciskas intereses, tostarp sabiedrības intereses nodrošināt statistikas datu konfidencialitāti un nodokļu slepenību.

74. Tādējādi pārliecinošāki ir paskaidrojumi Orhūsas konvencijas piemērošanas vadlīnijās. Saskaņā ar tiem komercnoslēpumu aizsardzībai ir jābeidzas, ja tiek izmestas vielas, uz kurām attiecas konfidencialā informācija²¹. Turpretim emisijas kvotu tirdzniecība notiek, *pirms* vielas tiek izmestas. Tādējādi informācija par to nav informācija par emisijām.

76. Regulas Nr. 2216/2004 noteikumi par reģistra informācijas izpaušanu pamato šādu tiesību aizsardzību. Regulas 10. panta 2. punkts, kurā šīs informācijas lietošanai ir prasīta attiecīgā konta turētāja piekrišana, parāda, ka regulējuma mērķis ir tā likumīgo saimniecisko interešu aizsardzība.

3) Par darījumu datu konfidencialitāti

75. Tādējādi šajā lietā ir jāņem vērā pieprasījuma noraidījums negatīvas ietekmes uz

77. Ja konta turētājs ir fiziska persona, vienlaikus ir jāievēro arī personas datu konfidencialitāte atbilstoši Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunktam²².

21 — Stec, Casey-Lefkowitz un Jendroska, *The Aarhus Convention: An Implementation Guide*, Ņujorka, 2000, 60. lpp. [76. lpp. franču valodas versijā]). Par šī darba nozīmi Vides informācijas direktīvas interpretācijai skat. manus 2010. gada 23. septembra secinājumus lietā C-266/09 *Stichting Natuur en Milieu* u.c.

22 — Par citādi strukturētu izņēmumu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktam skat. 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-28/08 P Komisija/*Bavarian Lager* (Krājums, I-6055. lpp., 48. un nākamie punkti).

78. Tomēr, ievērojot minēto, vēl nav izlemts, vai reģistra informācija ir konfidenciāla līdz piecu gadu laikposma beigām atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam. Proti, Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta trešajā teikumā ir prasīts, lai katrā konkrētā gadījumā sabiedrības ieguvums informācijas izpaušanas gadījumā tiktu pretstatīts ieguvumam atteikuma gadījumā.

79. Tādējādi kompetentajām iestādēm — vajadzības gadījumā pēc konsultācijām ar attiecīgajiem uzņēmumiem — vispirms ir jākonstatē, vai tiešām pastāv Regulā Nr. 2216/2004 prezumētā interese saglabāt konfidencialitāti. Ja aplūkojamā informācija jau ir citur tikusi publicēta vai uzņēmumi nav ieinteresēti tās konfidencialitātē, informācija nevar tikt aizturēta kā komercnoslēpumi vai rūpnieciski noslēpumi vai attiecīgi — personas dati.

80. Ja ir interese konfidencialitātes saglabāšanā, tā ir jāpretstata sabiedrības ieguvumam informācijas izpaušanas gadījumā.

81. Pirmajā brīdī šķiet, ka Lionas pilsētas interese izmantot informāciju sarunu risināšanā par līgumu ir jāuzskata par sabiedrības interesi, ja Lionas pilsēta, to darot, pilda sabiedrisku pienākumu. Tomēr šis iespāids ir

maldinošs, jo pretstatīšanai atbilstoši Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. panta trešajam teikumam ir jānotiek neatkarīgi no pieaicēja specifiskās intereses. Proti, direktīvai ikvienam ir jābūtu tiesības uz piekļuvi vides informācijai, nevis tikai jānosaka noteikumi vienas vai otras personas interešu piekļūt šai informācijai aizsardzībai²³.

82. Arī Savienības tiesību noteikumi par publiskajiem iepirkumiem nepamato īpašu sabiedrības ieguvumu reģistra informācijas par tirdzniecību ar emisijas kvotām izpaušanas gadījumā. Tieši otrādi, publisko iepirkumu tiesību ietvaros ir jānodrošina komercnoslēpumu un rūpniecisko noslēpumu aizsardzība²⁴.

83. Visbeidzot, man šķiet, ka nav iespējams prezumēt sabiedrības ieguvumu no emisiju kvotu tirgus pārredzamības. Par labu pārredzamībai liecina gan, ka šī tirgus priekšmets ir emisiju kvotas un Vides informācijas 4. panta 2. punkta ceturtajā teikumā ir saskatāma paaugstināta sabiedrības interese, lai informācija, kas skar emisijas vidē, tiktu izpausta.

23 — Par Regulu Nr. 1049/2001 skat. spriedumu lietā *Sison/Padome* (minēts 14. zemsvitras piezīmē, 43. un nākamie punkti).

24 — Skat. 2008. gada 14. februāra spriedumu lietā *C-450/06 Varec* (Krājums, I-581. lpp., 35. un 36. punkts).

Tomēr Regulā Nr. 2216/2004 nav nepārprotami noteikta emisiju kvotu tirgus pārredzamība. Šajā ziņā gan nešķiet, ka būtu pārsniegta regulējuma kompetence, jo regulas juridiskajā pamatā, Direktīvas 2003/87 19. panta 3. punktā, ir skaidri paredzēti sabiedrības piekļuves reģistram noteikumi un atbilstoša konfidencialitāte. Tādējādi principā ir pieņemams vērtējums, kādu ir devusi Komisija kā regulas autore.

paredzētajiem konfidencialitātes pamatiem. Līdz piecu gadu termiņa beigām atbilstoši regulas XVI pielikuma 12. punktam tās izpaušana kaitētu komercnoslēpumiem vai rūpnieciskiem noslēpumiem 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta izpratnē un/vai personas datu konfidencialitātei direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta izpratnē. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet obligāti ievērojamas sabiedrības prioritāras intereses, kas būtu svarīgākas par komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu un/vai personas datu konfidencialitātes aizsardzību, ja konkrētajā gadījumā faktiski pastāv regulā minētās intereses konfidencialitātes saglabāšanā.

84. Ņemot vērā minēto, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet obligāti ievērojamas sabiedrības prioritāras intereses, lai informācija tiktu izpausta Regulas Nr. 2216/2004 XI pielikuma 12. punkta izpratnē, ja konkrētajā gadījumā faktiski pastāv regulā minētās intereses konfidencialitātes saglabāšanā.

D — Par trešo jautājumu — piecu gadu laikposma noteikšana atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam

4) Starpsecinājums

85. Par piekļuves informācijai, uz kuru attiecas Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punkts, pieprasījumu ir jālemj atbilstoši Vides informācijas direktīvai. Tomēr runa nav par informāciju par emisijām vidē direktīvas 4. panta 2. punkta ceturtā teikuma izpratnē, kam ir piemērojami tikai daži no

86. Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai strīdīgā informācija ir konfidenciala piecus gadus pēc tās iekļaušanas

reģistrā vai arī tā ir jāizpauž jau pēc pirmā kvotu sadales piecu gadu laikposma atbilstoši Direktīvai 2003/87 beigām. Šim jautājumam ir nozīme, piemērojot arī Vides informācijas direktīvu, jo konfidencialitātes ilgums atbilstoši Regulai Nr. 2216/2004 var attiekties uz piekļuves datiem par darījumiem tiesību izņēmumiem atbilstoši direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) un f) apakšpunktam.

uzskaitīta XVI pielikumā, ir jādara zināma tik bieži un tiem saņēmējiem, kā noteikts XVI pielikumā. Papildu informāciju tie neizpauž. XVI pielikuma 11. punktā ir paredzēts, ka centrālais administrators publicē un aktualizē 12. punktā minētos datus attiecībā uz reģistrācijas sistēmu Kopienas neatkarīgo darījumu žurnāla tīmekļa mājas lapu publiski pieejamā daļā atbilstoši dotajam laika plānam. Ziņas ir jānorāda par katru noslēgto darījumu, kas reģistrācijas sistēmā attiecas uz gadu X, no (X+5) gada 15. janvāra atbilstoši XVI pielikuma 12. punktam.

87. Direktīvas 2003/87 11. pantā ir paredzēti divi emisijas kvotu sadales laikposmi: viens trīs gadu laikposms no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 1. janvārim un piecu gadu laikposms pēc tā. Nav skaidrs, vai iesniedzējtiesa ir ņēmusi vērā, ka strīdīgā informācija ir konfidenciāla tikai attiecīgajā sadales laikposmā. Bet tam galu galā nav nozīmes, jo šajā jautājumā Regulas Nr. 2216/2004 normas ir skaidras.

89. Kā Noguldījumu kase, Francija, Austrija un Komisija pareizi apgalvo, no šī regulējuma nepārprotami izriet, ka nav nozīmes sadales laikposma beigām. Tieši otrādi, attiecīgā informācija ir jāizpauž tikai no piektā gada pēc tā gada, kad ir noticis darījums, 15. janvāra.

88. Atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 9. pantam valsts reģistra administratoram un centrālajam administratoram informācija, kas

90. Kā apgalvo Komisija, nebūtu arī saprotams, ka darījums sadales laikposma sākumā

būtu jāaizsargā ilgāk nekā darījums tā beigās. Proti, ir jāpieņem, ka interese saglabāt konfidencialitāti līdzīgā veidā pastāv arī sekojošajos sadales laikposmos.

91. Tādējādi informācija atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam var tikt izpausta tikai pēc piecu gadu termiņa beigām.

E — *Par ceturto jautājumu — atkāpes iespējas*

92. Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 10. pantam var atkāpties no piecu gadu termiņa, it īpaši, ja reģionāla pašvaldība pieprasa izpaust šo informāciju, lai risinātu sarunas par līgumu par sabiedriskā pakalpojuma, rajonētās siltumapgādes, noslēgšanu. Šādas atkāpes varētu kļūt nozīmīgas, arī piemērojot Vides informācijas direktīvu.

93. Regulas Nr. 2216/2004 10. panta 1. punktā gan principiāli ir noteikts, ka visa reģistra informācija ir konfidenciala, taču tajā ietverti izņēmumi tās izmantošanai, lai izpildītu regulas, Direktīvas 2003/87 vai valsts tiesību normu noteikumus.

94. Lionas pilsēta uzskata, ka Direktīvas 2003/87 transponēšanai būtu lietderīgi, ja tā saņemtu strīdīgo informāciju. Tā vēlas to izmantot, lai pamatotu, ka tās siltumapgādes spēkstaciju lietotāji samazina siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas un vajadzības gadījumā uzlabo to rādītājus.

95. Regulas Nr. 2216/2004 10. panta 1. punktā tomēr netiek pieļauta informācijas izpaušana tikai tāpēc, ka tā atbilst Direktīvas 2003/87 mērķiem, bet gan — lai transponētu šīs direktīvas *noteikumus*. Direktīva 2003/87 gan ietver noteikumus par reģistra informācijas izpaušanu, bet neietver noteikumus, kas paredzētu tieši apstrīdētās informācijas izpaušanu.

96. Tas pats attiecas uz Regulu Nr. 2216/2004. Arī regula ir vērsta uz siltumnīcas efektu izraisošu gāzu samazināšanu, taču informācijas izpaušana atbilstoši XVI pielikuma 12. punktam ir paredzēta tikai pēc tam, kad ir pagājuši pieci gadi.

97. Nevar izslēgt, ka valsts tiesību normās ir prasīta strīdīgās informācijas izpaušana Lionas pilsētai. Katrā ziņā par to nekas nav apgalvots, līdz ar to Tiesai šī iespēja nav jāaplūko.

98. Pilnības labad tomēr jānorāda, ka Komisijas un Francijas apgalvojumi, ka šis izņēmums attiecoties vienīgi uz valsts noteikumiem par Direktīvas 2003/87 un Regulas Nr. 2216/2004 transponēšanu, nepārliciecinā. Varētu pastāvēt valsts tiesību normas, kurās obligāti prasīts izpaust šo informāciju, bet kas nav saistītas ar klimata aizsardzību. Tā tas varētu būt, piemēram, noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas gadījumā. Piemērojot šāda veida tiesību normas Savienības tiesību piemērošanas jomā, dalībvalstīm tomēr ir jānodrošina, lai tiktu ievēroti Savienības tiesību pamatprincipi²⁵. Tādējādi komercnoslēpumu²⁶ un personas

datu²⁷ aizsardzību var neievērot tikai aizsargājamo prioritāru interešu gadījumā. Iepriekš aprakstītais Vides informācijas direktīvas noteikumu pielietojums ilustrē katrā gadījumā izdarāmo pārbaudi.

99. Arī Regulas Nr. 2216/2004 10. panta 2. punktā nav likts izpaust informāciju agrāk. Šis noteikums principiāli izslēdz, ka informācija no reģistriem tiek izmantota bez iepriekšējas attiecīgā konta turētāja piekrišanas. Tās izmantošana gan tiek atļauta reģistra administrēšanai saskaņā ar regulas noteikumiem. Tomēr šā iemesla dēļ strīdīgā informācija nav jānodod Lionas pilsētai.

100. Tādējādi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav minēts neviens apstāklis, kas atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 10. pantam pamatotu atkāpi no XVI pielikuma 12. punktā minētā piecu gadu termiņa.

25 — 1991. gada 18. jūnija spriedums lietā C-260/89 ERT (*Recueil*, I-2925. lpp., 42. punkts), 1991. gada 4. oktobra spriedums lietā C-159/90 *Society for the Protection of Unborn Children Ireland* (*Recueil*, I-4685. lpp., 31. punkts) un 2008. gada 18. decembra spriedums lietā C-349/07 *Sopropé* (Krājums, I-10369. lpp., 34. punkts).

26 — Skat. 1986. gada 24. jūnija spriedumu lietā 53/85 *AKZO Chemie*/Komisija (*Recueil*, 1965. lpp., 28. punkts), 1994. gada 19. maija spriedumu lietā C-36/92 P *SEP*/Komisija (*Recueil*, I-1911. lpp., 37. punkts) un spriedumu lietā *Varec* (minēts 24. zemsvitras piezīmē, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 — Skat. 2003. gada 20. maija spriedumu apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer Rundfunk* u.c. (*Recueil*, I-4989. lpp., 70. un nākamie punkti) un 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-73/07 *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia* (Krājums, I-9831. lpp., 52. punkts).

V — Secinājumi

101. Ņemot vērā minēto, es piedāvāju uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- “1) valsts reģistra administratoram ir kompetence lemt par pieprasījumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvai 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu par piekļuvi informācijai, uz kuru attiecas 2004. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 2216/2004 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu XVI pielikuma 12. punkts, ja šī informācija ir tā rīcībā vai ir tam pieejama;

- 2) par piekļuves šai informācijai pieprasījumu ir jālemj atbilstoši Direktīvai 2003/4. Tomēr runa nav par informāciju par emisijām vidē direktīvas 4. panta 2. punkta ceturrtā teikuma izpratnē, kam ir piemērojami tikai daži no paredzētajiem konfidencialitātes pamatiem. Līdz piecu gadu termiņa beigām atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam tās izpaušana kaitētu komercnoslēpumiem vai rūpnieciskiem noslēpumiem Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta izpratnē un/vai personas datu konfidencialitātei Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta izpratnē. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet obligāti ievērojamas sabiedrības prioritāras intereses, kas būtu svarīgākas par komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu un/vai personas datu konfidencialitātes aizsardzību, ja konkrētajā gadījumā faktiski pastāv regulā minētās intereses konfidencialitātes saglabāšanā;

- 3) atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 XVI pielikuma 12. punktam šī informācija var tikt izpausta tikai pēc piecu gadu termiņa beigām;

- 4) lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav minēts neviens apstāklis, kas atbilstoši Regulas Nr. 2216/2004 10. pantam pamatotu atkāpi no XVI pielikuma 12. punktā minētā piecu gadu termiņa.”